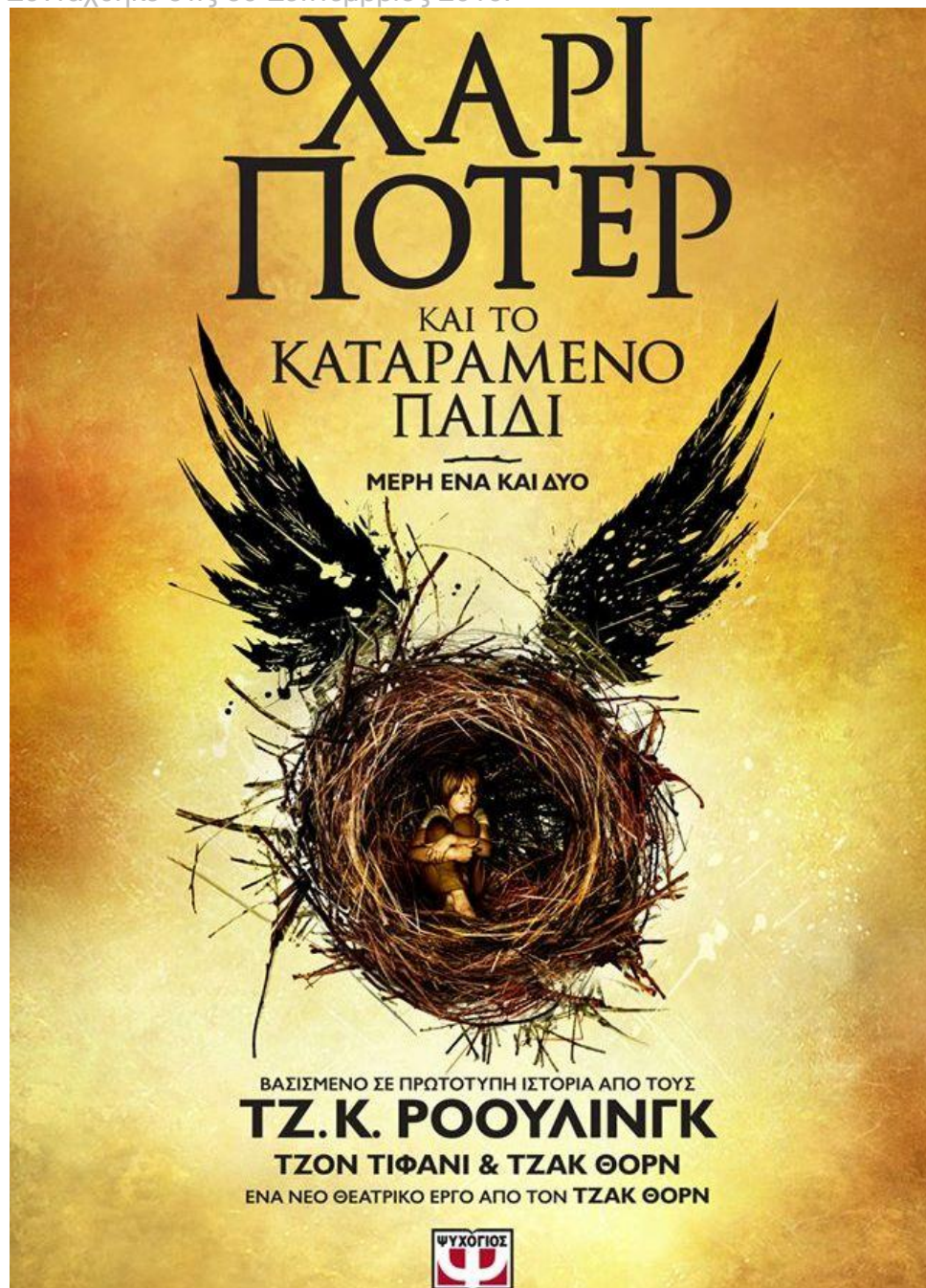

Book Review: Ο Χάρι Πότερ και το Καταραμένο Παιδί - J.K. Rowling, John Tiffany, Jack Thorne

Συντάχθηκε στις 30 Σεπτέμβριος 2016.

Η όγδοη

ιστορία. Δεκαεννέα χρόνια μετά. Αυτές οι λέξεις συνοδεύουν το οπισθόφυλλο του όγδοου βιβλίου της σειράς Χάρι Πότερ, το οποίο

τιτλοφορείται «Ο Χάρι Πότερ και το Καταραμένο Παιδί» και κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ψυχογιός.

Η όγδοη ιστορία. Δεκαεννέα χρόνια μετά. Σαν να προσπαθούν αυτές οι δυο προτάσεις να σε πείσουν για την αλήθεια τους, να σε βοηθήσουν να κατανοήσεις την πραγματικότητα: ο Χάρι Πότερ είναι και πάλι στα χέρια σου.

Η ιστορία των J.K. Rowling, John Tiffany και Jack Thorne ξεκινάει την διήγησή της δεκαεννέα χρόνια μετά τη μεγάλη νίκη του Χόγκουαρτς, ακριβώς από το σημείο όπου μας αποχαιρέτησε το 7^ο βιβλίο. Οι απόγονοι των γνώριμων ηρώων μας συστήνονται και τους ακολουθούμε στις περιπέτειες τους. Ο Άλμπους Σέβερους Πότερ, ο νεότερος γιος του Χάρι και της Τζίνι, διανύει την πρώτη του χρονιά στο Χόγκουαρτς και μαζί του γνωρίζουμε τις καινούριες συνθήκες, που επικρατούν στον κόσμο των μάγων, αλλά και τα άγχη ενός έφηβου, ο οποίος φέρει ένα βαρύ όνομα. Τι γίνεται όμως, όταν οι περιπέτειες του νεαρού Πότερ έχουν αντίκτυπο μεγαλύτερο από αυτό που μπορεί να διαχειριστεί;

Το συγκεκριμένο κείμενο θα έπρεπε, ενδεχομένως, να είναι αποστασιοποιημένο και αντικειμενικό. Στην πραγματικότητα δεν είναι τίποτα περισσότερο από την ανάγκη μου να γράψω για το αγόρι που επέζησε, και τη λογοτεχνική σειρά που με καθόρισε ως αναγνώστρια και άνθρωπο. Προσωπικά, βυθίστηκα τόσο μέσα στην καινούρια ιστορία που δε με πείραξε καθόλου η θεατρική της μορφή, αν και δεν έχω ιδιαίτερη αδυναμία στο να διαβάζω θεατρικά. Το βιβλίο ακολουθεί την πορεία της παράστασης, χωρίζεται σε δύο μέρη-τέσσερις πράξεις και καλύπτει ένα σεβαστό χρονικό διάστημα από τη ζωή του Άλμπους και των φίλων του. Ξανασυναντάμε φίλους που δεν περιμέναμε, εχθρούς που δεν επιθυμούσαμε, ανθρώπους που μας πλήγωσαν, ίσως γιατί ήταν και οι ίδιοι πληγωμένοι, και καινούριους ήρωες, που μας μπερδεύουν και μας αναστατώνουν. Αναγνωρίζω πως στην ιστορία υπάρχουν κάποιες σεναριακές υπερβολές -ίσως και συγγραφικά κενά- ωστόσο, δικαιολογούνται από το ότι πρόκειται για ένα θεατρικό έργο, το οποίο οι δημιουργοί του δεν σκόπευαν, στην αρχή, να το κυκλοφορήσουν σε βιβλίο. Προσωπικά, ήμουν αρκετά διστακτική πριν το διαβάσω, όχι μόνο για τη μορφή του, αλλά και για το κατά πόσο μπορεί μια ιστορία, η οποία έχει κάνει τον κύκλο της, να αναγεννηθεί και μάλιστα μέσα από τη συνεργασία της Rowling με δύο άλλους δημιουργούς. Φοβόμουν πως δε θα αναγνώριζα την αγαπημένη μου συγγραφέα και ήμουν σίγουρη πως δε θα ένιωθα το ίδιο. Τίποτε δεν μπορεί να συγκριθεί με το να είσαι έφηβος και να διαβάζεις για το αγόρι που επέζησε. Και τότε πήρα στα χέρια μου το 8ο βιβλίο και διάβασα τις πρώτες σελίδες. Οι μαγικές λέξεις ήταν εκεί: «Έχεις το όνομα δύο

διευθυντών του Χόγκουαρτς και ο ένας ήταν, ίσως, ο πιο γενναίος άνθρωπος που ήξερα». Και θυμήθηκα, αναπόλησα και όλα μπήκαν στη θέση τους...

Το βιβλίο «Ο Χάρι Πότερ και το Καταραμένο Παιδί» προσωπικά, με ταξίδεψε πίσω στο χρόνο και θυμήθηκα πως ο Πότερ και η παρέα του έγιναν ένα από τα σημαντικότερα κομμάτια της ζωής μου και πως, ολοκληρώνοντας τους «Κλήρους του Θανάτου», τους αποχαιρέτησα για πάντα.

Ας μη γελιόμαστε όμως. Ποιος από όλους εμάς που βιώσαμε αυτή την ιστορία μέχρι τέλους, που κλάψαμε μαζί με τον Χάρι στο σκοτεινό δωμάτιο, που μεγαλώσαμε παρέα στους κοιτώνες του Χόγκουαρτς, που εκνευριστήκαμε με τη μισητή Ντολόρες Άμπριτζ, που πενθήσαμε σαν αδερφό μας τον Φρεντ, που θελήσαμε εκδίκηση για τις αδικίες, που συναντήσαμε και πειράξαμε στον Σχεδόν-Ακέφαλο Νικ, ποιος από όλους εμάς, που λύγισε την ύστατη ώρα του Always, αποχαιρέτησε ποτέ πραγματικά τον Χάρι Πότερ;

Μέσα στην όγδοη ιστορία υπάρχουν λόγια που μας γυρίζουν πάλι πίσω.

(Ακολουθούν κάποια μικρά αποσπάσματα από το βιβλίο «Ο Χάρι Πότερ και το Καταραμένο Παιδί». Δεν αποκαλύπτονται ονόματα, ωστόσο όποιος δε θέλει ας μην ακολουθήσει τη συνέχεια του κειμένου.)

Όσοι μας αγαπάνε πότε δε μας αφήνουν πραγματικά. Υπάρχουν πράγματα που ο θάνατος δεν μπορεί ν' αγγίξει. Το χρώμα... και η ανάμνηση... και η αγάπη.

Δεν μπορούμε να προστατεύσουμε τους νέους από τον κίνδυνο. Ο πόνος πρέπει να έρθει, και θα έρθει.

Πιστεύω ότι στη ζωή κάθε παιδιού έρχεται μια στιγμή που πρέπει να κάνει την επιλογή του. Να διαλέξει τι είδους ενήλικος θα γίνει. Εκείνη τη στιγμή χρειάζεται δίπλα του έναν γονιό ή έναν φίλο. Κι αν έχεις μάθει να μισείς τον γονιό σου και δεν έχεις καθόλου φίλους, τότε είσαι ολομόναχος. Και είναι πολύ δύσκολο αυτό –να είσαι ολομόναχος.

Αυτά είναι μερικά από τα λόγια που με συγκλόνισαν στον 8° Πότερ. Λόγια τα οποία δημιουργήθηκαν από τη μοναδική πένα της Rowling η

οποία τιμά την αγάπη, τη οικογένεια, τη φιλία, τη δοτικότητα. Αναγνωρίζει πως όλοι έχουμε διεξόδους, όλοι μπορούμε να αλλάξουμε, όλοι έχουμε ευκαιρίες να φερθούμε διαφορετικά. Αυτό επεξεργάζεται και η 8η ιστορία του Πότερ. Δεκαεννέα χρόνια μετά βλέπουμε τον γιο του Χάρι να έρχεται αντιμέτωπος με καταστάσεις δύσκολες, περίεργες, βασανιστικές. Πάνω από όλα έρχεται αντιμέτωπος με τον μύθο του αγοριού που επέζησε. Όμως δεν πρέπει να ξεχνάμε πως έχει τα ονόματα δύο διευθυντών του Χόγκουαρτς και ο ένας ήταν ο πιο γενναίος άντρας που γνωρίσαμε ποτέ. Συναντάμε πολλούς που περιμέναμε και άλλους που δεν ελπίζαμε, δεν γνωρίζαμε, δε θέλαμε να πιστέψουμε πως υπάρχουν. Γνωρίζουμε καλύτερα ήρωες που μισούμε και τελικά καταλαβαίνουμε, για ακόμη μια φορά, τον λόγο που η Rowling θα περάσει στο πάνθεον, τον λόγο που πιστεύω πως ο Χάρι Πότερ αποτελεί διαχρονική αξία και θα γίνει κλασσικός. Τον λόγο που προσωπικά βρήκα τη Rowling σε κάθε λέξη αυτού του βιβλίου, σε κάθε γραμμή, σε κάθε πρόταση, σε κάθε σελίδα. Το συνολικό μήνυμα, η χαριτωτερική πραγματικότητα είναι μία:

“It is our choices, that show what we truly are, far more than our abilities.”

Ας επιλέξουμε λοιπόν να ζήσουμε μαγικά στον κόσμο των Μαγκλ διαβάζοντας το λατρεμένο, πλέον, βιβλίο «Ο Χάρυ Πότερ και το Καταραμένο Παιδί».

Μαρία Μπακάρα